

தாயின்மலே ஆணை! தந்தைமலே ஆணை!
தமிழகமலே ஆணை!
தாயன் தமிழ்மலே ஆணையிட்டே நான்
தோழரே உரகைகின்றனே:

நாயினும் கீழாய்ச் சந்தமிழ் நாட்டார்
நலிவதை நான் கண்டும்,
ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் எண்ணி
உழைத்திட நான் தவறனே.

தமிழரின் மனேமையை இகழ்ந்தவனான
தாய்துத் தாலும் விடனே!
எமநெத்து வாய்நெ எதிரிகள் கோபி
இட்டழைத் தாலும் தொடனே!

"தமக்கொரு தீமை" என்று நற்றமிழர்
எனைஅழைத்திடில் தாவி
இமைப்பினில் ஓடித் தரக்கடவனே நான்
இனிதாம் என ஆவி!

மானமொன்றே நல் வாழ்வனைக் கொண்டு
வாழ்ந்தனன் மறவநேதர்
புனைகள் அல்லர்; அவர் வழி வந்தோர்
புலிநிகர் தமிழ் மாந்தர்!

ஆனஎன் தமிழர் ஆட்சியை நிறுவ
அல்லல்கள் வரின் ஏற்பனே!
ஊனுடல் கடைபினும் சந்தமிழ் நாட்டாக
குவப்புடன் நான் சரேப்பனே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp093b.htm#dt139>